

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות וגוי (ח, ב)

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות וגוי (ח, ב)

בהעלותך למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאות, לפי כשרהה אהרן חנוכת הנשיאות חלשה אז דעתו שלא היה עמהם בחנוכה, וכו' אל הקב"ה חייר שלך גדולה משליהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות. (רש"י).

ולכאורה איזה מעלה מיוחדת יש בהדלקה, והלווא הדלקת הנרות כשרה אף בזර. ונראה, ובהקדם דברי הדעת זקנים מבורי התוספות (לפרשת תרומה כה, ו) שכטב ישרן למאור, תימה של הפרשה בצרבי בנין חזץ מפסקוק זה שהוא צורך שולחן גבוה, ואינו אומר חטים ללחם הפנים וככבים לתמידין ועצים למערכה, ויל' שלישתן צורך בניין הון, שמן המשחה שבו נמשחו ונתקדשו כל כלים המשקן, וקטורת נמי שכן דרך מלכים שמברשתין להם הבית קודם שיוכנסו לתוכה וכ"ש לפניו ממ"ה הקב"ה, ושמן למאור שכן דרך המלכים להדלק נר לפניהם קודם שיוכנסו לבית, ואע"ג דלאו לאורה הוא צריך מ"מ הוא כבוד של מעלה'.

ומבואר בדברי הדעת זקנים שענין הדלקת המנורה אין דין בעבודת המקדש אלא עיקרו לצורך הבית בשבייל להכינו להשתראת השכינה בבית, ולפ"ז ויל' בהדלקת הנרות יש באמת עניין של חנוכה המתהדר בכל יום שמדליקין נר לפני המלך קודם שיוכנס לבית, ולכן הוא בבחינת חינוך. וזהו מה שניחמו הש"ת לאהרן הכהן דוקא במצב הדלקת הנירות, שחנוכת הנשיאות היא רק פעם אחת, וחינוכו של אהרן מתהדר בכל יום שמקין את הבית להשתראת השכינה.

מקור: (רבי דוד כהן ר"י חברון)